

[Peter Nielsen.]

sig til udvalget og bl. a. peget på, at overarbejdspenge er stærkt beskattet; men da marginals-katten ikke her er højere, end udskrivningsloven tillader, har udvalget ikke kunnet imødekomme ønsket om en ændring på dette punkt.

En sammenklumpning af indtægt i en enkelt måned ved f. eks. opsparing af fridagsbetaling kan i en sådan måned give en ekstra stor marginals-kat, men da man til dels selv er herre over, om en sådan sammenklumpning skal finde sted, idet betaling for den mistede månedlige fridag beskattes i den måned, den er erhvervet i, har udvalget ikke ment at kunne imødekomme ønsket om en ændring her, navnlig da det også vil forårsage tekniske vanskeligheder.

Derimod har udvalget imødekommet et ønske om et noget større fradrag for udenrigsfart, idet dette foreslås hævet fra forslaget oprindelige 300 kr. månedlig til 350 kr. månedlig. Dette ændringsforslag er tiltrådt af finansministeren.

De øvrige ændringsforslag er af mere praktisk og teknisk karakter; det foreslås, at visse af ændringerne kan træde i kraft ret omgående, medens det for de øvrige vedkommende skal ske den 1. januar 1965.

Jeg anbefaler samtlige ændringsforslag.

Foged: Vi kan fra venstres side tiltræde ændringsforslagene. Der er derudover nogle enkelte bemærkninger, jeg gerne vil gøre i anledning af de oplysninger, som vi har fået i udvalget.

Vi har fået oplysninger om administrationsudgifterne, og vi finder altså her et eksempel på, at administration er en dyr foranstaltning. Det er den såkaldte kilde-skatordning, der her er inde i billedet. Administrationsudgifterne har for statens vedkommende alene beløbet sig til 560.000 kr., til trods for at det kun er ca. 20.000 personer, der administreres inden for dette område. Kommunernes udgifter har vi ikke kunnet få direkte oplyst, men det er vel sandsynligt, at de er af en lignende størrelsesorden. Det vil altså sige, at den offentlige administration på dette område er forøget med ca. 1 mill. kr. Dertil kommer den administration, som rederierne har. Også disse oplysninger har vi bedt om, og vi har fået at vide, at rederiforeningen har en merudgift

på 730.000 kr., men da foreningen ikke dækker området fuldt ud, måske kun med 70-80 pct., vil der altså også her være en udgift på ca. 1 mill. kr. Det vil igen sige, at man for at administrere 20.000 borgere skattemæssigt kommer af med ca. 2 mill. kr. i administration.

Jeg gør kun opmærksom på det, for at man kan se et eksempel på, hvordan kilde-skatordningen kan komme til at virke uhyre tungt og rent administrativt blive uhyre dyr.

Dertil kommer oplysninger, som vi har fået fra såvel redernes som sømændenes repræsentanter om forskellige andre ting, der ikke var helt, som man kunne ønske, bl. a. de såkaldte feriepengeudbetalinger og andre engangsudbetalinger, der er lagt oven på de månedlige udbetalinger, hvorved man ramte den progressive skala og bevirkede, at man på ny inddrog betydelige beløb som skat. Det er blot for at gøre opmærksom på kildeskattens velsignelser, at jeg har taget dette med.

Nu har vi fået oplysninger om et bestemt område, og vi kan altså se, at det er ikke lutter goder, man opnår på dette område. Selv de, der omfattes af ordningen, kommer med adskillige klager desangående.

Poul Møller: Jeg skal være den sidste til at anbefale, at vi hvert år skal støde på sømandsskatteloven her i folketinget. Vi har mange andre opgaver; men jeg beder alligevel finansministeren overveje, om der ikke i den betænkning, som nu ligger for os, og som er blevet udsendt, efter at dette lovforslag er fremsat, er adskillige synspunkter, som folketinget ved lejlighed bør tage stilling til og bør have et lovforslag om.

Betænkningen er nu kommet, og vi har i udvalget ikke ment at kunne ændre lovforslaget på de områder, hvor det var mere kompliceret at foretage ændringer. Vi har derfor kun ment at kunne tage hensyn til henvendelserne på et enkelt område: at forhøje fradraget for de søfolk, der sejler i udenrigsfart, fra 300 kr. månedlig til 350 kr. månedlig. Det er muligt, at fradragets størrelse herved er sat i overkanten, men for-målet er jo også til en vis grad at have sådanne skattebestemmelser for vore søfolk, at de ikke føler sig fristet til — i hvert fald ikke af skattemæssige grunde — at gå